

- зворотні відходи (вираховуються);
- основна заробітна плата;
- додаткова заробітна плата;
- відрахування на соціальне страхування;
- витрати на утримання та експлуатацію устаткування;
- загальновиробничі витрати;
- втрати від браку;
- супутня продукція (вираховується).

Наведена система класифікації витрат дає можливість належним чином організувати на підприємстві планування, бюджетування і облік витрат та калькулювання собівартості продукції, робіт та послуг.

Л. А. Малишко-Попова, магістрант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Золотарьова Н. С.,
канд. екон. наук., ст. викладач)

ОБЛІК МАТЕРІАЛЬНИХ ВИТРАТ ПРОМИСЛОВИХ ВИРОБНИЦТВ

При організації обліку витрат на виробництво рекомендується керуватись концепцією, яка полягає в тому що керівництво повинно створити систему заходів впливу на виконавців, зайнятих у процесі виробництва, та через них на засоби виробництва з найменшими трудовими та матеріальними витратами.

Реалізація цієї головної задачі в системі неможлива без оптимізації інформаційних потоків.

Підготовчий етап цієї роботи є досить складним. Особливо для підприємств, які не мають досвіду побудови системи внутрішньогосподарського (управлінського) обліку і калькулювання собівартості продукції. Для підприємств, які створені 50, або більш ніж 100 років тому, це не викликає великих труднощів за умов, якщо на таких підприємствах було поважне ставлення до бухгалтерського обліку та постійно поповнювалася і збереглася до сьогодні бібліотека нормативно-правового характеру в частині первинної облікової документації.

Метою всіх змін, які відбувалися з формами первинного обліку було скорочення та спрощення первинного обліку. Разом із спро-

щенням первинного обліку здійснювалося впровадження прогресивних форм та методів ведення обліку, забезпечення єдності методології та організації первинного обліку на підприємствах.

При організації обліку матеріальних витрат на виробництві рекомендується створити стандарт підприємства (СТП) з обліку матеріальних витрат.

Створюючи стандарт підприємства з обліку матеріальних витрат, необхідно користуватися положеннями та нормами Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», ДСТУ 2962 — 94 «Організація промислового виробництва. Облік, аналіз та планування господарювання на промисловому підприємстві. Терміни та визначення», Наказу Міністерства статистики України «Про затвердження типових форм первинних облікових документів з обліку сировини та матеріалів», «Методичних рекомендацій по застосуванню регістрів бухгалтерського обліку», затверджені наказом Міністерства фінансів України, положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань та господарських операцій підприємств і організацій тощо [5].

На великих промислових підприємствах використовуються майже всі типові форми з обліку сировини та матеріалів.

Застосування типових форм первинного обліку дає можливість здійснювати облік та контроль за надходженням та оприбуткуванням матеріальних цінностей, оформляти приймання матеріальних цінностей, які мають кількісні та якісні розбіжності з даними супровідних документів постачальника, здійснювати контроль за додержанням встановлених лімітів відпуску матеріалів на виробничі потреби, обліковувати рух матеріалів на складі, здійснювати контроль за відхиленням фактичного залишку матеріалів від встановлених норм запасу, а також сигналізувати про відпуск матеріалів понад встановлений ліміт або про заміну матеріалів.

Крім перелічених оперативних завдань обліку, застосування типових форм дає можливість розмежувати повноваження та відповідальність осіб, задіяних у процесі обліку матеріальних витрат та створити облікову політику підприємства в частині матеріальних витрат.

У відповідності до Методичних рекомендацій для обліку витрат діяльності і відображення кредитових оборотів на рахунках обліку запасів, розрахунків з оплати праці, відрахувань на соціальні заходи застосовується Журнал 5 або 5 А і Відомість 5.1 обліку руху запасів.

Підприємства, які застосовують одночасно рахунки класу 8 «Витрати за елементами» і класу 9 «Витрати діяльності» у складі Журналу 5 А, ведуть розділи III А «Витрати діяльності» і III Б «Витрати за елементами».

Порядок запису даних у відомостях та журналах на підставі первинних документів розкривається у згаданих вище Методичних рекомендаціях.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 р. № 996 — XIV.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: Затверджений наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 р. № 318.

3. ДСТУ 2962 — 94 — «Організація промислового виробництва. Облік, аналіз та планування господарювання на промисловому підприємстві. Терміни та визначення».

4. ДСТУ 2960 — 94 — «Організація промислового виробництва. Основні поняття. Терміни та визначення».

5. План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань та господарських операцій підприємств і організацій: Затверджений наказом Міністерства фінансів України від 30 листопада 1999 р. № 291.

6. «Методичні рекомендації по застосуванню регістрів бухгалтерського обліку»: Затверджені наказом Міністерства фінансів України від 29 грудня 2000 р. № 356.

Л. М. Марадь, магістрант
ДВНЗ «Київський національно економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Трохименко Л. М.,
канд. екон. наук, доцент)

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Джерелом зростання продуктивності праці, яке не має меж, є техніко-технологічне вдосконалення виробництва під дією науково-технічного прогресу. Ураховуючи першочергову важливість підвищення продуктивності праці для конкурентоспроможності сільськогосподарського підприємства, керівники і спеціалісти